

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

ut lignum, in quocunque loco ceciderit, effret, Eccles. 11. v. 3.

Secundus gradus erat *Carboreffis*, quâ illi, qui sive in vita, sive in doctrinâ deliquerant, ab honorum gradu dejiciebantur, sive Clerici, sive in Magistratu constituti essent.

Tertius erat *Anathema*, ubi prorsus ab Ecclesiâ removebantur, nemine ipsos conversatione ulterius dignante, nemine cum ipsis cibum aut potum capiente, sed ex publico suggestu satanæ tradebantur.

Hoc ad eò rigorosè observatum fuit, ut etiam ipsis Principibus & Imperatoribus non pepercissent, sicut exemplum Ambrosii Theodosium Imperatorem, ob eadem civium Theffalonicensium, excommunicantis testatur.

Utraq; clavis, est necessarius & utilissimus Ecclesiæ thesaurus, pro quo Deo sufficientes gratias agere non possumus. Verè enim perterritam Conscientiam vulgaris homo consolari nequit, licet verbo Dei eam erigere satagat: Clave solvente opus erit, quam Christus in solatium pœnitentium ordinavit.

Præterea in Ecclesiâ offenduntur securi & præfracti homines, qui piis vehementer infensi, iisdem nocere student. Contra hos clavis ligans tutela & propugnaculum est probis, & nihilominus malis ipsis salutare remedium ad agnitionem peccatorum & vitæ emendationem, licet carni terribile & tædiosum sit, ut Luthers ait.

Genuini Christiani agnoscunt potestatem, quam Deus per Absolutionem hominibus communicavit, Matth. 9. v. 8. nec ludibrio habent, quando impœnitentibus ira Dei annunciat: sed metuunt, pœnitentiam agentes ad exemplum Davidis, cui

pœnitenti Propheta Nathan ait: Transtulit Dominus peccatum tuum, 2. Sam. 12. v. 9. 13.

Idem si fecerimus, & nos quoque gratiam consequemur, Rom. 14. v. 4.

De Secundo.

PERGEMUS nunc ad alteram partem, *per nos, v. 10. v. 11. sive notitiam Christi* contemplaturi. Hic proponitur nobis in Evangelio præsentè:

1. *Tanquam opportunus letificator.* Apostoli congregati erant in concluso conclavi, pleni timoris & consternationis, interius ob malam conscientiam, quod à Domino ad eò turpiter secesserant; exterius ob metum Pontificum, Seniorum, Scribarum & Pharisaorum, qui denuò sævire incipiebant, quia Jesus Nazarenus è sepulchro resurrexerat: Sed circa vesperam, cum nox ingrueret, & timor maximus foret, Christus ipse accedit, præsentia suâ eodem exhilarans, ut præcedentis miseræ obliti, ex animo gauderent, Christum à mortuis resurrexisse.

Hunc morem Christus adhuc hodiè respectu fidelium suorum observat, quos diu sæpe affligit, ut sperare teneantur, à custodia matutinâ, ad custodiam matutinam, psal. 130. v. 5. Ex improvviso verò advenit & suppetias fert, ut omnes homines annuncient opus Dei, Psal. 46. v. 10.

Ideoq; *horas & moras* ejus æquo animo ferre debemus. Peculiare enim habet Calendarium, in quo dies, menses & hebdomades non ita numerat, ut nos, sed mille annos ante oculos ejus sunt, tanquam dies hefferna, quæ præterit, & custodia in nocte, Psal. 90. v. 4. Hinc est, quod crux nostra, ut ut longior, tantum punctum sive momentum sit, Esa. 54. v. 7.

Interea tamen fidelis est Deus, non patiens nos tentari supra id quod possumus, 1. Cor. 10. v. 13. Habac. 2. v. 1.

Cogitemus, quod neq; nos statim audiamus, si ad poenitentiam nos invitat; ideo non iniquè feramus, si nos aliquantisper sub cruce relinquat Deus, donec suo tempore surgat, Zeph. 3. v. 8.

Maria & Martha sorores Lazari miserunt ad Christum, dicentes: Domine, ecce quem amas, infirmatur. Non autem statim accedebat ille, sed post quadriduanam sepulturam demùm, eumq; è sepulchro in vitam revocabat, Joh. 11. v. 43.

Sic adhuc hodie opem suam tamdiu differt, donec humanum auxilium desinat, tum accelerat, ut sic illam magis commendat, nobisq; gravior fiat. Unde nostrum erit, precationibus instare, & cum Jacobo dicere: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi, Gen. 24. v. 26. Sic impetrabimus tandem, quod petierimus, conturbata enim sunt viscera ejus. Jer. 31. v. 20.

II. *Tanquam pacis recuperator.* Hæc enim voce primùm Apostolis suis gratulabatur post resurrectionem: Pax vobis.

Judæis familiare erat, ut in salutationibus suis dicerent: Pax tibi, 1. Sam. 25. v. 6. Sic & Christus discipulos suos his verbis alloquitur. Sed non nuda duntaxat salutatio est, sed hoc ipso exhibere ipsis vult omnia beneficia, per resurrectionem suam generi humano acquisita, qui pacem dedit, uno verbo omnia dedit, ait Basiliius. Et Hieronymus hanc pacem nominat, *Salvatoris hereditatem*, in hæc enim voculâ comprehensum est, totum redemptionis nostræ negotium, Col. 1. v. 20. 22.

Quod si itaq; tristitia implevit cor tuum, fuga eam hoc solatio: Pax tibi, surrexit

Christus hodie, cunctos replens solamine, hic te non deseret, neque derelinquet, Hebr. 13. v. 5. Psal. 34. v. 19.

Si conscientia peccatorum angit, Pax tibi, Christus propitiatio factus est, pro tuis & totius mundi peccatis, 1. Joh. 2. v. 2.

Si maledictio legis terret? Pax tibi, Quem diligit Dominus castigat, Hebr. 12. v. 6. Rom. 8. v. 28.

Si infernus horrorem incutit? Pax tibi, Christus factus est inferni pestilentia, Ol. 13. v. 14. emittens sanguine testamenti sui vinctos suos de puteo, in quo non est aqua. Zach. 9. v. 11.

Si mors arcum tendit, deleturus te è regione viventium? Pax tibi, Christus absorpsit eam in victoriam, 1. Cor. 15. v. 54. Ut possis cum Simeone in pace abire, Luc. 2. v. 29. in pace requiescere, El. 57. 2. Et cū Christo pacis principe manere semper, 1. Thess. 4. v. 17.

Ecce pretiosum donarium, quod nobis Christus è sepulchro attulit. Nos jam pacem habemus *supra nos*. Deo enim reconciliati sumus, per mortem filii ejus, Rom. 5. v. 10. Pacem habemus *intra nos*, deletum enim est, quod adversus nos erat chirographum, Col. 2. v. 14. Pacem habemus subter nos, diaboli enim opera dissoluta sunt, 1. Joh. 3. v. 8. Quis accusabit electos Domini? Rom. 8. v. 33. 34.

III. *Tanquam ministerii ordinator.* Hic enim denuò Apostolos suos ad Apostolatium vocat, & ait: Sicut me misit pater, & ego mitto vos. Et hoc cum dixisset, insufflavit, & dicit eis: Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt.

Hæc vocatio adhuc hodie ad omnes fideles Ecclesiæ ministros pertinet, qui non minus à Christo mittuntur, si legitime vocati

cati sunt. Itcirò tanquam Dei legatos eos suscipere, iisdem omnem obedientiam & benevolentiam præstare debemus, legatione pro Christo fungimur, ait Apostolus, tanquam Deo exhortante nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo, 2. Cor. 5, 20.

Quando verò hic Christus Apostolis dicit: Sicut me misit pater, & ego mitto vos: nõ intelligendum id est, de operibus officii mediatorii. Est enim & manet unus ille mediator Dei & hominum, 1. Tim. 2. v. 5. Sed similitudo hæc consistit.

1. *In mandato.* Ut enim à patre missus est ad evangelizandum, & prædicandum, Ef. 61, 1. sic etiam discipulos ablegavit, ad docendum omnes gentes, Matth. 28, 19.

2. *In Effectu.* Sicut enim Christi prædicatio efficax fuit, ad pœnitentiam, & remissionem peccatorum, Marc. 1, 15. Sic etiã Apostoli prædicaverunt ubiq; Domino cooperante, & confirmante, sequentibus signis, Marc. 16. v. ult.

3. *In periculo.* Sicut enim Christus tempore ministerii mundi odium & persecutiones sustinuit: sic & similiter Apostoli, Heb. 11. v. 37. & 8.

4. *In patrocínio.* Sicut enim Christus à Patre cœlesti tutelam habuit, usque ad tempus passionis, quam voluntariè subibat: Sic Christus quoque discipulos patrocínii sui certos esse voluit, Zach. 2, 8.

5. *In præmio.* Sicut enim Christus ad dexteram Dei patris exaltatus est: Sic & Chri-

stus Apostolis suis promisit, quod edere & bibere debeant super mensam suam in regno suo. Luc. 22. v. 30.

Omnes igitur legitimè vocati, & fideles Pastores, ministri Christi, & dispensatores sunt, mysteriorum Dei, 1. Cor. 4, 1. Sicut hoc sine iisdem concedidit binas illas Ecclesiæ claves, ut potestatem habeant cœlum pœnitentibus peccatoribus referandi, idemq; impœnitentibus occludendi, non quidem tanquam Domini, sic enim Christo soli attribuentur, Apoc. 3, 7. sed tanquam *omnigeros*, 1. Cor. 4, 1. Psal. 115, 1.

Interea magnum hoc nobis est solatium, quod miseri nos peccatores, qui quotidie delinquimus, Psal. 19, 13. ex ore Ecclesiasticis peccatorum remissionem percipere, & misericordiam consequi, & gratiam invenire possimus in auxilium opportunum, Hebr. 4, 16.

Non proinde despiciere debemus clavem hanc, sed cum gaudio usurpemus, Et Deus aliis quoq; clavibus, quæ in scripturâ ipsi tribuuntur, utetur. Aperiet Dominus thesaurum suum optimum cœlum, Deut. 28, 12. Et effundet benedictionem ad abundantiam, Mal. 3, 10. Aperiet quoq; die novissimo tumulos nostros, & educet nos populum suum de sepulchris nostris, Ezech. 37, 22. Recludet quoq; Paradisum, & accipiet nos ad seipsum, ut ubi ille est, & nos simus, Joh. 14, 3. & videamus claritatem ejus, Joh. 17, 24. Fiat, fiat id, per

Christum, Dominum, & Salvatorem nostrum, Amen!

Dominica Misericordias.

Evangelium, Iohan. 10. v. 11. --- 16.

EXORDIUM.

CUM S. Patriarcha Jacobus oves Saceri sui Labani pasceret, fideliter munus hoc suum exantelabat, ut meritò pastor bonus appellari possit, præ-